

Til lovforslag nr. L 283. Tillægsbetænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 16. juni 1992

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om orlovsydelse til uddannelse

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde. Arbejdsministerens supplerende bemærkninger til lovforslaget er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag. Flertallet har noteret sig arbejdsministerens supplerende bemærkninger, der er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen, og har erklæret sig enig heri.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget), som er med i aktiveringsaftalen, er endvidere af den mening, at med 310.000 ledige må nye muligheder for at skaffe beskæftigelse afprøves for at få flest muligt i beskæftigelse.

Aktiveringsaftalen indeholder selvfølgelig forslag, som ikke er blomster, der er groet i SF's have. Sådan må det jo være, når mange partier er med i en aftale. Men der er nye tiltag, der har elementer af forslag, SF tidligere har fremsat: Det gælder jobrotation til uddannelse og til småbørnsforældre, der kan få arbejdsfrihed i op til 36 uger på nedsat dagpengesats. SF havde selvfølgelig helst set denne ordning med

en ikke nedsat dagpengesats, men støtter den foreliggende aftale.

Kommunerne får nu mulighed for at ansætte omsorgspersonale i børne- og ældresektoren, hvor der er et stort behov for forbedringer.

Det var meget vigtigt for SF at fastholde, at VUS og ATB kan kombineres, idet det netop er denne ordning, der har gjort VUS-ordningen til en succes. Det er vigtigt, at personer, der mangler uddannelse, fortsat kan uddanne sig, og efter SF's mening skal man videre ad denne vej.

Betaling for hjemmehjælp havde SF helst været foruden, men vi mener, det i forhandlingerne er lykkedes at forhandle sådan, at ingen på almindelig folkepension uden store formuer kommer til at betale for hjemmehjælp.

Vejet for og imod har SF valgt at være med i aktiveringsaftalen og indstiller lovforslagene til *vedtagelse*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

Til § 5.

1) *Stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Den ledige kan ikke samtidig ansættes med genoptræningsydelse efter lov om arbejdstil-

Tillægsbet. o. lovf. om orlovsydelse til uddannelse

bud til ledige, med tilskud efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats eller med tilskud efter lov om social bistand § 43, stk. 8.«

Til nr. 1

Der er tale om en tilføjelse for så vidt angår tilskud efter lov om social bistand § 43, stk. 8.

Bemærkninger

Jytte Andersen (S) Bakholt (S) Ole Vagn Christensen (S) Poul Erik Dyrlund (S)

Hans Jørgen Jensen (S) fmd. Lone Møller (S) Poul Andersen (S)

Lilli Gyldenkilde (SF) nfmd. Duetoft (CD) Pia Christmas-Møller (KF)

Kai Dige Båch (KF) Charlotte Antonsen (V) Helge Sander (V) Jørgen Winther (V)

Poul Nødgaard (FP) Lone Dybkjær (RV) Glønborg (KRF)

Arbejdsministerens supplerende bemærkninger til lovforslaget

Arbejdsministeriet

Den 11. juni 1992

Aktivering af ledige

Ad L 283

Den foreslåede ordning om orlovsydelse til uddannelse er et *tilbud* til lønmodtageren og arbejdsgiveren, men ingen har krav på orlov. Der er tale om en *frivillig* ordning, der hviler på en aftale mellem den enkelte arbejdsgiver og lønmodtager.

De nærmere vilkår for den ansattes tilbagevenden efter orloven fastsættes også ved afta-

len mellem lønmodtageren og den enkelte arbejdsgiver. Der indbygges *ikke* et egentligt retskrav i ordningen, det vil sige, at der er ikke noget retskrav på tilbagevenden, men der er tale om en forpligtende aftale, der kan gøres gældende over for arbejdsgiveren.

Aftalen bygger på frivillighed og kan indeholde de elementer, som der kan opnås enighed om mellem den enkelte arbejdsgiver og lønmodtager.

I det omfang der måtte opstå uenighed mellem aftalens parter om efterlevelse af aftalens indhold, kan uenigheden behandles som almindeligt søgsmål ved de civile domstole.